BRONARCHIEF KANSSPELEN

Bijlage: zienswijze Hillside en reactie Ksa (pdf)

Archiefdocument 41691

17 oorspronkelijke paginas

Deze publicatie is opgenomen bij het hieronder gekoppelde dossier op OnlineCasino.Amsterdam.

Origineel document volgt ongewijzigd

OCA-leeskopie met een navigatievoorblad. Vanaf de volgende pagina staat de oorspronkelijke publicatie. Dit voorblad is door OnlineCasino.Amsterdam toegevoegd en maakt geen deel uit van het oorspronkelijke document.

Lees het bijbehorende dossier

Dossiers en persinformatie

www.onlinecasino.amsterdam

Bron oorspronkelijke publicatie: zoals vermeld in het bijbehorende dossier.

OCA-voorblad toegevoegd op 17 oktober 2026. Het oorspronkelijke bestand is afzonderlijk bewaard.

Bijlage 3 bij besluit 01.360.064

Zienswijze Hillside

1. Primair stelt Hillside zich op het standpunt dat de Kansspelautoriteit dient af te zien van het opleggen van de bindende aanwijzing. Kort samengevat stelt Hillside dat zij geen overtreding begaat en heeft zij die ook gedurende de overtredingsperiode niet begaan. Derhalve heeft de Kansspelautoriteit geen bevoegdheid om een bindende aanwijzing op te leggen.

2. Subsidiair voert Hillside aan dat bij de oplegging van de bindende aanwijzing punt C van randnummer 50 moet worden verwijderd.

3. Hillside licht de primaire zienswijze toe in drie onderdelen:

   a. Onderdeel 4.1 – Draagkrachttoetsen op basis van bewijsstukken
      i. Onderdeel 4.1.1: Beleidsregel verplicht geen draagkrachttoets op basis van bewijsstukken, zoals salarisstroken en belastingaangiften
      ii. Onderdeel 4.1.2: Bevoegdheid ontbrak voor uitbreiding Beleidsregel
      iii. Onderdeel 4.1.3: Kennisgevingsprocedure Europese Commissie was noodzakelijk voor artikel 3.1.12(6)(e) en artikel 3.1.13(2)(a)
      iv. Onderdeel 4.1.4: Beleidsregel biedt ruimte om af te wijken

   b. Onderdeel 4.2: Het instellen van de netto-stortingsgrenzen
      i. Onderdeel 4.2.1: Spelers genoemd in de voorgenomen aanwijzing
      ii. Onderdeel 4.2.2: Recente situaties met spelers die ineffectiviteit *Good and Bad Practices* aanpak aantonen.

   c. Onderdeel 4.3: Conclusie zienswijze primair

Reactie op zienswijze

Onderdeel 4.1 Draagkrachttoetsen op basis van bewijsstukken

Onderdeel 4.1.1: Beleidsregel verplicht geen draagkrachttoets op basis van bewijsstukken, zoals salarisstroken en belastingaangiften

Draagkrachttoets op basis van bewijsstukken

4. Hillside is van mening dat de Kansspelautoriteit dient af te zien van het opleggen van de bindende aanwijzing omdat de Beleidsregel verantwoord spelen 2024 (hierna: de Beleidsregel) volgens Hillside niet verplicht tot het uitvoeren van de draagkrachttoets op basis van bewijsstukken. Hillside geeft aan dat zij daardoor niet in strijd handelt met de zorgplicht[1] indien Hillside artikel 3.1.12 lid, zesde lid onder e en artikel 3.1.13, tweede lid, onder a van de Beleidsregel op een andere manier interpreteert dan zoals de Kansspelautoriteit aangeeft in de voorgenomen bindende aanwijzing.

[1] Op grond van artikel 4a eerste lid Wet op de Kansspelen.

5. Voorts voert Hillside aan dat uit de ontwikkelingen omtrent de Beleidsregel blijkt dat er geen juridische basis bestaat voor het verplichten van het uitvoeren van een draagkrachttoets op basis van bewijsstukken en dat de verwachtingen van de Kansspelautoriteit bij het invullen van de zorgplicht op dit punt steeds zijn veranderd.

6. Hillside voert aan dat de vereisten uit de Beleidsregel een open norm zijn, waarbij een vergunninghouder slechts aannemelijk dient te maken dat de speler het speelgedrag kan dragen. Voorts geeft Hillside aan dat de Kansspelautoriteit in een later stadium via een ander document eist dat de vergunninghouders de financiële draagkracht op basis van bewijsstukken moeten beoordelen.

7. Daarnaast geeft Hillside aan dat de Kansspelautoriteit na de *'Good and Bad Practices'* niet heeft aangegeven dat Hillside het speelgedrag van bestaande spelers, die Hillside heeft beoordeeld voor de inwerkingtreding van de Beleidsregel, opnieuw zou moeten beoordelen.

8. In de zienswijze heeft Hillside een beknopt overzicht van de ontwikkelingen van de Beleidsregel opgenomen. Hillside is het niet eens met de conclusie van de Kansspelautoriteit, dat Hillside draagkrachttoetsen moet uitvoeren aan de hand van bewijsstukken, die voldoende, correct en controleerbaar zijn, om te voldoen aan artikel 4a van de Wet op de kansspelen (hierna: Wok).

9. Hillside geeft aan dat uit de door Hillside geschetste achtergrond evident volgt dat de Beleidsregel geen verplichting bevat dat de netto-stortingsgrens enkel kan worden verhoogd op grond van draagkrachttoetsen die gebaseerd zijn op bewijsstukken die voldoende, correct en controleerbaar zijn, zoals belastingaangiften en salarisstroken. Ook bevat de Beleidsregel volgens Hillside geen verplichting om soortgelijke draagkrachttoetsen toe te passen om een stortingsblokkade op te heffen.

10. Hillside voert aan dat een gelijkwaardig resultaat kan worden bereikt door triangulatie[2] van door speler verstrekte informatie met gegevens die in het publieke domein beschikbaar zijn. Hillside stelt dat de Kansspelautoriteit deze methode als aanvaardbare methode heeft erkend om de herkomst van middelen vast te stellen. Hillside verwijst daarbij naar de Wwft-leidraad van de Kansspelautoriteit van februari 2023. Daarin is volgens Hillside bepaald dat een aanbieder een verklaring van de bron van middelen moet vragen als een trigger zich voordoet, welke aan de hand van onafhankelijke en betrouwbare bronnen moet worden geverifieerd.

11. Daaruit volgt volgens Hillside tevens dat afhankelijk van de risico's die aan elk individueel geval verbonden zijn, de verificatie van de herkomst van middelen kan plaatsvinden op basis van openbare bronnen. Slechts in gevallen waarin openbare bronnen geen of onvoldoende gronden voor verificatie bieden, de aanbieder documenten moet opvragen.

12. Hillside verwijst naar een voorbeeld uit de Wwft-leidraad van de Kansspelautoriteit van februari 2023 waarin de herkomst van de middelen van de speler kon worden vastgesteld aan de hand van verschillende informatiebronnen. De combinatie tussen de leeftijd van de speler en de bevindingen op LinkedIn en een website met een overzicht met gemiddelde salarissen leidt ertoe dat een aanbieder in dat geval zou kunnen vaststellen dat het aannemelijk is dat het ingezette geld op legale wijze is verkregen.

[2] De door Hillside aangehaalde term voor de werkwijze waarbij Hillside kijkt naar de door de speler verstrekte informatie en de gegevens die in het publiek domein beschikbaar zijn.

13. Hillside voert aan dat daaruit blijkt dat een verklaring van de speler in vergelijking met openbare bronnen, een geschikte methode is om vast te stellen dat een speler zijn middelen op legitieme wijze heeft verkregen. Voorts voert Hillside aan dat het gezien het open karakter van de Beleidsregel, het voor de hand ligt om aansluiting te zoeken bij de Wwft-leidraad omdat de Kansspelautoriteit volgens Hillside concludeert dat deze aanpak een afdoende manier is om een bepaalde aannemelijkheid vast te stellen.

14. Voorts stelt Hillside dat de Kansspelautoriteit heeft geadviseerd om aansluiting te zoeken bij de wijze van onderzoek naar de bron van middelen volgens de Wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme (hierna: Wwft). Hillside is van mening dat als de Kansspelautoriteit voor ogen had gehad dat alleen draagkrachttoetsen op basis van bewijsstukken voldoende zouden zijn voor een verhoging van de netto-stortingsgrens of om een stortingsblokkade op te heffen, de Kansspelautoriteit dit vanaf december 2023 expliciet had moeten vermelden of in de definitieve versie van de Beleidsregel moeten opnemen.

15. Hillside concludeert dat het wijzigen van de wijze waarop zij de drempel en aannemelijkheid moet vaststellen en het handhaven daarop, in strijd is met het legaliteits-, rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel. Daarnaast concludeert Hillside dat het opleggen van een bindende aanwijzing waarin de Kansspelautoriteit, Hillside opdraagt draagkrachttoetsen uit te voeren op basis van bewijsstukken die voldoende, correct en controleerbaar zijn, in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

16. Voorts benadrukt Hillside dat zij met de aanpak op basis van triangulatie voldeed aan de Beleidsregel, maar dat Hillside op dit moment wél vraagt om bewijsstukken indien de speler de netto-stortingsgrens bereikt.

Legaliteitsbeginsel

17. De Kansspelautoriteit volgt de conclusie van Hillside dat het opleggen van de bindende aanwijzing in strijd is met het legaliteitsbeginsel niet.

18. Uit het legaliteitsbeginsel volgt dat de bevoegdheid tot het opleggen van een bindende aanwijzing dient te rusten op een wettelijke bevoegdheid. Voorts dient de grond voor de uitoefening van de bevoegdheid, voorafgaand bij of krachtens een wettelijk voorschrift te zijn omschreven.

19. Op grond van artikel 34n van de Wok heeft de raad van bestuur van de Kansspelautoriteit de bevoegdheid om een bindende aanwijzing te geven met betrekking tot de naleving van de bij of krachtens de Wok gestelde voorschriften.

20. Op grond van artikel 4a van de Wok dienen houders van vergunningen maatregelen en voorzieningen te treffen die nodig zijn om verslaving aan de door hen georganiseerde kansspelen zo veel mogelijk te voorkomen. In het algemeen wordt dit aangeduid als de zorgplicht.

21. Deze zorgplicht is uitgewerkt in de Wok en lagere regelgeving. Een belangrijk onderdeel van de zorgplicht is het registreren en analyseren van signalen die (kunnen) wijzen op onmatige deelname of risico’s op kansspelverslaving, en het interveniëren in het speelgedrag ter voorkoming daarvan.

22. In de Beleidsregel heeft de Kansspelautoriteit onder andere een nadere invulling gegeven aan het analyseren van signalen.

23. De Beleidsregel is geen wetgeving, maar een beleid waarin de Kansspelautoriteit onder meer uiteenzet welke signalen de Kansspelautoriteit in ieder geval betrekt in haar toezicht op de uitvoering van de zorgplicht en wat in ieder geval als passende interventie kan worden beschouwd. Het is beleid dat de Kansspelautoriteit bindt: zo richt de Kansspelautoriteit het toezicht op de naleving van artikel 4a van de Wok in.

24. Hillside is er niet in geslaagd om een passende opvolging en invulling te geven aan haar zorgplicht. Hillside heeft niet, althans onvoldoende adequaat gereageerd op signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag (mogelijk) niet langer kunnen dragen en niet daartoe geëigende interventiemaatregelen getroffen.

25. De Kansspelautoriteit heeft geconstateerd dat Hillside bij het uitvoeren van de draagkrachttoets gebruikmaakte van verklaringen van de speler zelf over diens inkomen, waarbij een ruime bandbreedte werd geaccepteerd.[3] In meerdere dossiers heeft Hillside een netto-stortingsgrens ingesteld van ruim boven de 30% van het door Hillside berekende inkomen van de speler. In twee dossiers stelde Hillside de netto-stortingslimiet zelfs vast op 103,12%[4] en 99,31%[5] van het berekende maandelijkse netto-inkomen.

26. De Kansspelautoriteit heeft daardoor vastgesteld dat Hillside onvoldoende passende maatregelen of voorzieningen heeft getroffen die nodig zijn om verslaving aan de door Hillside georganiseerde kansspelen zo veel mogelijk te voorkomen. Hillside heeft niet, althans onvoldoende adequaat heeft gereageerd op signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag (mogelijk) niet langer kunnen dragen en niet daartoe geëigende interventiemaatregelen heeft getroffen.'

27. De Kansspelautoriteit acht het daarom noodzakelijk om Hillside een bindende aanwijzing op te leggen om Hillside te dwingen de maatregelen en voorzieningen zoals genoemd in het vorengaande randnummer alsnog te treffen.

28. Een bindende aanwijzing, aldus de toelichting op artikel 34n van de Wok, is geschikt om twee doelen te bereiken. Ten eerste kan deze aanwijzing, "waar de wettelijke normen van de kansspelregelgeving ruimte kunnen laten voor nadere interpretatie en invulling, dienen om de betrokken normen nader te concretiseren. Gedacht kan worden aan nadere concretisering van open normen in voorschriften ter voorkoming van kansspelverslaving of voorschriften ter waarborging van de verantwoorde, betrouwbare en controleerbare organisatie van kansspelen op afstand." Ten tweede kan deze aanwijzing worden ingezet daar waar "naar het oordeel van de raad van bestuur van de kansspelautoriteit sprake is van onvoldoende naleving of van wenselijkheid tot naleving op een andere wijze, kan een bindende aanwijzing worden gegeven. De raad kan in dergelijke gevallen met de bindende aanwijzing aangeven wat in een concreet geval nodig is om te voldoen aan het betrokken voorschrift."[6]

29. Gelet op bovenstaande waarbij zowel sprake is van een wettelijke bevoegdheid als een niet adequate naleving, is de Kansspelautoriteit bevoegd om een bindende aanwijzing op te leggen.

30. Er is dan ook geen sprake van strijd met het legaliteitsbeginsel. De bindende aanwijzing wordt toegepast binnen de grenzen van de wet en dient ter bevordering van de naleving van de zorgplicht.

---

[3] [NIET OPENBAAR]
[4] [NIET OPENBAAR]
[5] [NIET OPENBAAR]
[6] Memorie van toelichting, 33996, nr. 3 pag. 136.

Vertrouwensbeginsel

31. Hillside voert aan dat het opleggen van de bindende aanwijzing in strijd is met het vertrouwensbeginsel. Dit betoog faalt echter bij het ontbreken van een gerechtvaardigd vertrouwen.

32. Hillside voert aan dat het handhaven, en specifiek het opleggen van een bindende aanwijzing in strijd is met het vertrouwensbeginsel. Hillside voert aan dat de Kansspelautoriteit de wijze waarop een vergunninghouder de drempel en aannemelijkheid moet vaststellen heeft gewijzigd.

33. Uit jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State[7] volgt dat voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel moet worden voldaan aan drie stappen. Voor de eerste stap dient er sprake te zijn van een uitlating of een gedraging die gekwalificeerd kan worden als een toezegging. De tweede stap is de beoordeling of de toezegging aan het bestuursorgaan kan worden toegerekend. De derde stap is het afwegen van het belang van de uitoefening van de bevoegdheid ten opzicht van het gewekte vertrouwen.

34. Hillside onderbouwt in de zienswijze niet op welk moment sprake is geweest van een gedraging of uitlating die kan worden gekwalificeerd als een toezegging.

35. De Beleidsregel is op 3 juni 2024 gepubliceerd[8] en de 'financiële artikelen' van de Beleidsregel zijn op 1 oktober 2024 in werking getreden.[9] Voorts is met de markt gecommuniceerd dat per 1 maart 2025 controles zouden plaatsvinden op de invulling die aanbieders van kansspelen online aan de artikelen 3.1.12 en 3.1.13 van de Beleidsregel zouden geven.

36. Ter verdere informatie aan aanbieders van kansspelen online heeft de Kansspelautoriteit op 24 oktober 2024 en 22 mei 2025 een zgn. technisch overleg georganiseerd waarin een en ander is toegelicht. Hillside was voor beide overleggen uitgenodigd. De presentaties die op deze bijeenkomsten zijn gegeven, zijn aan alle aanbieders, en dus ook aan Hillside, toegezonden.[10] De Kansspelautoriteit heeft voorts een aantal Q&A's gepubliceerd.[11] In de aanloop naar 1 maart 2025 heeft de Kansspelautoriteit, Hillside op 14 januari 2025 gesommeerd om de netto-stortingsgrens alleen te verhogen op basis van een draagkrachttoets op basis van bewijsstukken.[12]

37. Op 29 januari 2025 is een normoverdragend gesprek geweest over de toepassing van de draagkrachttoets tussen de Kansspelautoriteit en Hillside. In dat gesprek is Hillside er op gewezen dat verhogingen van de netto-stortingsgrens dienen te worden gebaseerd op objectieve bewijsstukken.[13]

38. In navolging van het gesprek op 29 januari 2025 heeft de Kansspelautoriteit, Hillside op 4 februari 2025[14] gesommeerd om te stoppen met de verhogingen van de netto-stortingsgrens

---

[7] ABRvS 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1694.
[8] Stcrt 2024, 18177.
[9] Artikel 4.1 van de Beleidsregel.
[10] Mail kenmerk 01.334.652 en 01.342.915.
[11] https://kansspelautoriteit.nl/over-ons/publicaties/regels-leidraden/veelgestelde-vragen-beleidsregel/.
[12] Brief met kenmerk 01.333.075.
[13] Zie gespreksverslag met kenmerk 01.334.386, randnummer 15 van het besluit tot het opleggen van de bindende aanwijzing..
[14] Brief met kenmerk 01.334.844.

zonder bewijsstukken. Tevens heeft de Kansspelautoriteit, Hillside opgeroepen haar werkwijze aan te passen en gesommeerd om netto-stortingsgrenzen die zijn verhoogd zonder objectieve bewijsstukken, zo snel mogelijk te corrigeren.

39. Voorts is in de brief van 4 februari 2025 opgenomen dat de Kansspelautoriteit vanaf 1 maart 2025 controles zal gaan uitvoeren waarbij vastgestelde overtredingen kunnen leiden tot handhavende maatregelen.

40. Op 4 februari 2025 heeft de Kansspelautoriteit de zogenaamde *'Good and Bad practices'*[15] gepubliceerd. Bij de bad practices is opgenomen dat de draagkrachttoets dient te worden uitgevoerd op basis van bewijsstukken die voldoende, correct en controleerbaar zijn.

41. Hillside heeft op 11 februari 2025 gereageerd op de sommatie van 4 februari 2025 en daarin toegezegd dat Hillside het werkproces zal verbeteren, wat onder meer inhoudt dat aanvullende informatie van de speler zal worden verkregen.

42. Het is juist dat in de Q&A waar Hillside naar verwijst een verwijzing naar de Leidraad Wwft en het bron van middelen onderzoek heeft gestaan. Hierover twee opmerkingen. Ten eerste was opgenomen dat aangesloten kon worden bij de wijze van onderzoek op grond van de Wwft, maar een dergelijk onderzoek houdt in dat er nadere informatie moet worden ingewonnen waar dat nodig is. Dat laatste ontbrak bij Hillside. En ten tweede is die verwijzing als zijnde overbodig geworden, verwijderd bij de publicatie van het overzicht van de Good & bad practices op 5 februari 2025.

43. Hillside heeft niet onderbouwd dat er jegens haar op enig moment sprake zou zijn van een uitlating of een gedraging die kan worden gekwalificeerd als een toezegging. Voorts is Hillside voorafgaand aan de controle er tot twee keer toe op gewezen dat een deugdelijke draagkrachttoets gebaseerd moet zijn op informatie die voldoende, correct en controleerbaar is en gesommeerd om de draagkracht van de speler te baseren op bewijsstukken. Als reactie op deze sommaties heeft Hillside toegezegd de werkwijze aan te zullen passen.

44. De Kansspelautoriteit stelt vast dat er geen sprake is van een toezegging vanuit de Kansspelautoriteit. Voor zover Hillside in de veronderstelling zou zijn dat de draagkrachttoets kon worden uitgevoerd zonder bewijsstukken, kon Hillside er in ieder geval vanaf het moment van het gesprek van 29 januari 2025 niet meer op vertrouwen dat met haar werkwijze een adequate invulling en opvolging werd gegeven aan signalen dat de speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag niet langer kan dragen. Het vertrouwensbeginsel staat dan ook niet aan het opleggen van een bindende aanwijzing in de weg.

45. De Kansspelautoriteit volgt de zienwijze van Hillside niet.

Rechtszekerheidsbeginsel

46. Hillside voert aan dat het opleggen van de bindende aanwijzing in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel. Dit onderbouwt Hillside mede door te stellen dat de drempel voor aannemelijkheid door de Kansspelautoriteit is verschoven.

47. Een beroep op het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat Hillside aanvoert dat Hillside niet kon weten dat de handelswijze in strijd was met de zorgplicht. Dit beroep slaagt niet.

[15] Draagkrachttoetsen Zorgplicht, overzicht good and bad practices.

48. De zorgplicht volgt rechtstreeks uit artikel 4a van de Wok en is uitgewerkt in lagere regelgeving waaraan de Kansspelautoriteit nadere invulling heeft gegeven door de publicatie van de Beleidsregel die op 3 juni 2024 is gepubliceerd in de Staatscourant. Dit houdt in dat de norm voor alle vergunninghouders kenbaar was.

49. In de Beleidsregel is uitgewerkt op welke wijze Hillside in ieder geval een adequate invulling en opvolging kan geven aan signalen dat de speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag niet langer kan dragen. Waarbij tevens is opgenomen dat de vergunninghouder hiervan kan afwijken als hij dat voldoende kan verantwoorden.[16]

50. Zoals opgemerkt is op meerdere momenten vanuit de Kansspelautoriteit marktbreed gecommuniceerd en is informatie versterkt over de invulling van de zgn. draagkrachttoets. Daarnaast is er op meerdere momenten[17] contact geweest tussen de Kansspelautoriteit en Hillside, waarbij Hillside meerdere malen is gewezen op hoe de draagkrachttoets in ieder geval adequaat kan worden ingevuld.

51. Van een professionele vergunninghouder mag worden verwacht dat zij kennis neemt van de verplichtingen die behoren tot de zorgplicht en meer specifiek de draagkrachttoets en kiest voor een adequate invulling van de zorgplicht. Daarnaast mag van een professionele vergunninghouder worden verwacht dat zij onderscheid kunnen maken tussen naleving van de zorgplicht en de verplichtingen die voortvloeien uit de Wwft en zien op de (legale of illegale) herkomst van middelen.

52. Nu voldoende duidelijk was wat van Hillside werd verwacht, kan niet worden gesteld dat het opleggen van de bindende aanwijzing strijd oplevert met het rechtszekerheidsbeginsel.

53. De Kansspelautoriteit volgt de zienswijze van Hillside niet.

Algemene beginselen van behoorlijk bestuur

54. Hillside stelt dat het opleggen van de bindende aanwijzing in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Deze stelling is gespecificeerd noch onderbouwd. Algemeen kan hierover het volgende worden opgemerkt.

55. De Kansspelautoriteit heeft het besluit tot het opleggen van een bindende aanwijzing gebaseerd op zorgvuldig onderzoek en zijn de feiten waarop het besluit rust juist vastgesteld. Daarnaast is Hillside in de gelegenheid gesteld om een zienswijze te geven.

56. Gelet op het voortraject heeft Hillside voldoende gelegenheid gehad en informatie gekregen om een werkwijze te kiezen waarmee een adequate invulling aan de zorgplicht wordt gegeven. Het belang van naleving van de norm en de bescherming van spelers leidt er toe dat thans het opleggen van de bindende aanwijzing evenredig is in verhouding met de aard en de ernst van de overtreding. Hillside is er desalniettemin niet in geslaagd om een passende opvolging en invulling te geven aan haar zorgplicht door het adequaat opvolgen van signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet kunnen dragen. Hillside heeft ook niet gekozen voor het volgen van de door de Kansspelautoriteit in ieder geval passend geachte interventiemaatregel als bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid, van de Beleidsregel.

[16] Artikel 3.1.12, tiende lid, en artikel 3.1.13, derde lid, van de Beleidsregel.
[17] Zie randnummers: 37 t/m 42.

57. Dit houdt in dat de Kansspelautoriteit bij het nemen van het besluit tot het opleggen van de bindende aanwijzing de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht heeft genomen. Derhalve is het opleggen van een bindende aanwijzing niet in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

58. De Kansspelautoriteit volgt de zienswijze van Hillside niet.

Onderdeel 4.1.2: Bevoegdheid ontbrak voor uitbreiding Beleidsregel

59. Hillside betoogt dat de Kansspelautoriteit buiten haar bevoegdheid treedt door het signaal dat de speler het speelgedrag financieel niet langer kan dragen en de interventie met betrekking tot het blokkeren van de stortingen bij het bereiken van de netto-stortingsgrens neer te leggen in een beleidsregel en als verplichting toe te passen op vergunninghouders.

60. Hillside baseert dit op het ontbreken in een delegatie bepaling in artikel 18 van de Regeling werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen (hierna: Rwrvk). Hillside stelt dat de Kansspelautoriteit ondanks het ontbreken van een dergelijke bepaling, vergunninghouders verplicht specifieke interventiemaatregelen te treffen bij een specifiek signaal.

61. Voorts betoogt Hillside dat voor de inwerkingtreding van de Beleidsregel, de Rwrvk[18] niet bepaalde dat hoge stortingsbedragen ook een signaal waren van onmatige deelname, maar dat deze bepaling op 1 oktober 2024 is gewijzigd waardoor het instellen van een hoge stortingslimiet een signaal is.

62. Hillside voert aan dat hieruit blijkt dat het toevoegen van een signaal in de regeling nodig was[19], en de bepalingen uit de Beleidsregel middels formele wetgeving hadden moeten worden ingevoerd. Hillside voert aan dat de Kansspelautoriteit daarmee verder is gegaan dan alleen het geven van een interpretatie van de in de wetgeving vastgelegde eisen en is van mening dat de Beleidsregel een regelgevende aard heeft aangenomen.

63. Tot slot voert Hillside aan dat gelet op het ontbreken van de juiste bevoegdheid, er geen juridische basis is om aan vergunninghouders op te dragen te voldoen aan de Beleidsregel.

64. De Kansspelautoriteit merkt hier het volgende over op.

65. Uit artikel 34 van de Wok volgt de bevoegdheid van de Kansspelautoriteit om toezicht te houden op naleving van de Wok. Voorts volgt uit artikelen 34n tot en met 35f van de Wok de bevoegdheid om handhavend op te treden bij overtreding van de Wok.

66. De toezicht op de naleving van de zorgplicht[20] valt daarmee onder de bevoegdheid van de Kansspelautoriteit.

67. Op grond van artikel 4:81 van de Algemene Wet Bestuursrecht is de Kansspelautoriteit bevoegd om beleidsregels op te stellen over de wijze waarop toezicht wordt gehouden en gehandhaafd wordt op de zorgplicht.

---

[18] Artikel 17 eerste lid.
[19] Het signaal met betrekking tot het instellen van een hoge stortingslimiet.
[20] Op grond van artikel 4a van de Wok.

68. De Kansspelautoriteit was daardoor bevoegd om de Beleidsregel op te stellen.

69. De stelling van Hillside dat uit de Beleidsregel een verbindende bepaling volgt om een specifiek signaal op te volgen en voorts een specifieke interventie te plaatsen is voor de Kansspelautoriteit onjuist. Daarnaast is het tegenstrijdig met hetgeen Hillside aanvoert in paragraaf 4.1.4 van de zienswijze, namelijk dat vergunninghouders kunnen afwijken van de Beleidsregel.[21]

70. Artikel 4a van de Wok luidt: "De houders van vergunningen op grond van deze wet treffen de maatregelen en voorzieningen die nodig zijn om verslaving aan de door hen georganiseerde spelen zoveel mogelijk te voorkomen."

71. Voorts volgt uit artikel 31m van de Wok dat de vergunninghouder het speelgedrag van de speler registreert en analyseert. Uit de regeling vloeit verder voort dat de vergunninghouder signalen die wijzen op onmatige deelneming aan de vergunde kansspelen of risico's op kansspelverslaving registreert.[22]

72. De analyse op deze geregistreerde signalen dient te zijn gericht op vroegtijdige onderkenning van signalen die kunnen duiden op onmatige deelname aan de door de vergunninghouder georganiseerde kansspelen en risico's op kansspelverslaving.[23] In artikel 17 van de Rwrvk is voorts een opsomming opgenomen van signalen, maar deze opsomming is niet limitatief.

73. Uit de regeling kan derhalve niet worden opgemaakt dat het ontbreken van het in artikel 3.1.12 lid 5, aanhef en onder a, van de Beleidsregel[24] neergelegde signaal in artikel 17 van de Rwrvk aanleiding mag zijn om een dergelijk signaal te negeren.

74. Op grond van artikel 18 van het Besluit werving, reclame en verslavingspreventie Kansspelen (Hierna: Bwrvk) volgt dat indien de analyse duidt op onmatige deelname aan kansspelen of risico's op kansspelverslaving, de vergunninghouder een passende interventiemaatregel dient te treffen om onmatige deelname en kansspelverslaving zoveel mogelijk te voorkomen.

75. Hieruit volgt dat een redelijke uitleg van de zorgplicht met zich brengt dat, indien Hillside bekend raakt met het signaal dat de speler de financiële gevolgen van het speelgedrag niet langer kan dragen, Hillside al voor 1 oktober 2024, de verplichting had om dit signaal te analyseren en om een passende maatregel te treffen. De Beleidsregel doet hier niets aan af, maar geeft slechts aan welke signalen de Ksa in ieder geval betrekt in het toezicht en welke interventies in ieder geval passend worden geacht. Volledigheidshalve: in de Beleidsregels verantwoord spelen 2021 werd ook al gewezen op het belang van financiële signalen.[25]

76. De verplichting om te analyseren en te interveniëren bij het signaal dat de speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag niet langer kan dragen volgt gelet op het bovenstaande al uit de regelgeving en is niet in het leven geroepen met de Beleidsregel, noch in 2021, noch in 2024.

77. De Kansspelautoriteit volgt de zienswijze van Hillside met betrekking tot de bevoegdheid, niet.

78. De Kansspelautoriteit maakt uit het betoog van Hillside op dat Hillside meent, dat het niet bij name noemen van een signaal in artikel 17 van de Rwrvk, aanleiding is om het signaal dat de

[21] Zie nogmaals de Artikel 3.1.12, tiende lid, en artikel 3.1.13, derde lid, van de Beleidsegel.
[22] Artikel 13 lid 1 Bwrvk.
[23] Artikel 15 Bwrvk.
[24] Het signaal dat de speler niet langer de financiële gevolgen van zijn speelgedrag kan dragen.
[25] Stcrt 2021, 13410, artikel 3.1.13.

speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag naast zich neer te mogen leggen. De Kansspelautoriteit vindt dit zorgelijk.

Onderdeel 4.1.3

79. Hillside betoogt dat de nadere uitwerking van de artikel 4a en 31m, eerste lid, van de Wok, een technisch voorschrift is, als bedoeld in Richtlijn (EU) 2015/1535, artikel 1, eerste lid, onder f. De Beleidsregel had daarom moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie (notificatieprocedure). Hillside wijst erop dat de Regeling speellimieten - waarmee waarschijnlijk wordt bedoeld de Regeling speellimieten en bewuster speelgedrag, Stcrt 2024 nr. 19648 – wél is aangemeld.

80. De Kansspelautoriteit merkt hierover het volgende op.

81. De Beleidsregel is geen wetgeving, maar een beleid waarin de Kansspelautoriteit onder meer uiteenzet welke signalen de Kansspelautoriteit in ieder geval betrekt in haar toezicht op de uitvoering van de zorgplicht en wat in ieder geval als passende interventie kan worden beschouwd. Het is beleid dat de Kansspelautoriteit bindt: zo richt de Kansspelautoriteit het toezicht op de naleving van artikel 4a van de Wok in.

82. Aanbieders zijn verplicht tot naleving van de Wok en de lagere regelgeving. Aanbieders zijn daarentegen niet verplicht om bij de invulling van artikel 4a van de Wok (de zgn. zorgplicht) gebruik te maken van de in de Beleidsregel gegeven opties. Zij kunnen eigen werkwijze kiezen waarmee een goede en doelmatige invulling wordt gegeven aan artikel 4a van de Wok.[26]

83. De Kansspelautoriteit heeft op verschillende momenten informatie verstrekt aan alle aanbieders van kansspelen online (zie randnummer 36 tot en met 42) en ook aan Hillside individueel.

84. Hillside is er desalniettemin niet in geslaagd om een passende opvolging en invulling te geven aan haar zorgplicht door het adequaat opvolgen van signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet kunnen dragen. Hillside heeft ook niet gekozen voor het volgen van de door de Kansspelautoriteit in ieder geval passend geachte interventiemaatregel als bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid, van de Beleidsregel.

85. De bindende aanwijzing kan worden opgelegd omdat naar het oordeel van de Kansspelautoriteit bij Hillside sprake is van onvoldoende naleving, en om aan te geven welke maatregelen en voorzieningen getroffen moeten worden om in ieder geval te voldoen aan de zorgplicht, zoals omschreven in artikel 4a, eerste lid, van de Wok, in casu het adequaat opvolgen van signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet kunnen dragen en het treffende van een passende interventie.[27]

86. De Beleidsregel – met voorbeelden en niet limitatieve opsommingen, die ruimte laat voor eigen adequate invulling van de zorgplicht door aanbieders – past binnen de geldende regelgeving, er worden geen verplichtingen opgelegd en niet gezegd kan worden dat er sprake is van significante beïnvloeding van de mogelijkheid met een vergunning kansspelen online aan te bieden.

87. Hillside kan daarom niet stellen dat er sprake is van een verplicht na te leven technisch voorschrift dat niet tegen haar kan worden ingeroepen. Hillside kon een geschikt alternatief

[26] Zie nogmaals artikel 3.1.12, tiende lid, en artikel 3.1.13, derde lid, van de Beleidsregel.
[27] Vgl. de memorie van toelichting bij artikel 34n, Kamerstuk 33996, pag. 136.

ontwikkelen en toepassen en heeft daar voldoende tijd voor gehad. Hillside is hier echter niet in geslaagd. En heeft aldus niet de maatregelen en voorzieningen getroffen die op grond van artikel 4a van de Wok van haar verwacht mochten worden.

88. De Kansspelautoriteit volgt de zienswijze van Hillside niet.

Onderdeel 4.1.4: Beleidsregel biedt ruimte om af te wijken

89. Hillside voert aan dat indien de Kansspelautoriteit concludeert dat de werkwijze van Hillside niet in lijn is met de Beleidsregel, Hillside gerechtvaardigd heeft mogen afwijken van de Beleidsregel en de zorgplicht niet heeft geschonden.

90. Dit baseert Hillside op de bepalingen in de waaruit volgt dat de raad van bestuur van de Kansspelautoriteit geen toepassing geeft aan de bepaling indien de vergunninghouder afdoende kan verantwoorden waarom hij daarvan is afgeweken.[28]

91. Hillside is van mening dat zij afdoende verantwoording heeft afgelegd waarom Hillside heeft afgeweken van de Beleidsregel.

92. De Kansspelautoriteit merkt hierover het volgende op.

93. Uit de aard van beleidsregels volgt dat slechts het bestuursorgaan is gebonden aan een beleidsregel. De Kansspelautoriteit volgt Hillside in de stelling dat de Beleidsregel ruimte biedt om af te wijken. Maar zoals eerder opgemerkt, is Hillside er niet in geslaagd om een passende opvolging en invulling te geven aan haar zorgplicht door het adequaat opvolgen van signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet kunnen dragen. Hillside heeft ook niet gekozen voor het volgen van de door de Kansspelautoriteit in ieder geval passend geachte interventiemaatregel als bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid, van de Beleidsregel.

94. Onder verwijzing naar randnummer 31 van het besluit tot het opleggen van de bindende aanwijzing (hierna: het besluit) is de werkwijze van Hillside niet gericht op vroegtijdige onderkenning van signalen die kunnen duiden op onmatige deelname aan de door Hillside georganiseerde kansspelen en risico's op kansspelverslaving en is de draagkracht van de speler (veel) te hoog ingeschat en/of is die inschatting onvoldoende onderbouwd.

95. De Kansspelautoriteit heeft derhalve terecht vastgesteld dat Hillside onvoldoende passende maatregelen of voorzieningen heeft getroffen die nodig zijn om verslaving aan de door Hillside georganiseerde kansspelen zo veel mogelijk te voorkomen door geen adequate invulling en opvolging te geven aan signalen dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet langer kunnen dragen.

96. De Kansspelautoriteit volgt de zienswijze van Hillside niet.

Onderdeel 4.2

97. Hieronder wordt door de Kansspelautoriteit per onderdeel ingegaan op onderdeel 4.2 van de zienswijze van Hillside. Voor zover niet apart op de door Hillside aangevoerde punten in wordt gegaan, wordt verwezen naar de motivering in hoofdstuk 4 van het besluit.

[28] Artikel 3.1.12 lid 10 en artikel 3.1.13 lid 2 sub a van de Beleidsregel verantwoord spelen 2024.

Onderdeel 4.2. Het instellen van de netto-stortingsgrenzen

98. Hillside voert aan dat, gezien de frequentie waarmee, en de wijze waarop de veel gestelde vragen en nieuwe documenten zijn gewijzigd, het onvermijdelijk is dat in de periode sinds 1 oktober 2024 op verschillende momenten verschillende benaderingen zijn toegepast op spelers.

99. De Kansspelautoriteit merkt op dat zij zich niet kan vinden in het standpunt van Hillside dat het onvermijdelijk is dat in de periode sinds 1 oktober 2024 op verschillende momenten verschillende benaderingen zijn toegepast op spelers, omdat op 29 januari 2025 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen de Kansspelautoriteit en Hillside over de interpretatie van de Beleidsregel. Hillside heeft hierin toegezegd de netto-stortingsgrenzen van spelers die zijn verhoogd zonder dat daarvoor bewijsstukken zijn beoordeeld, terug te zetten naar de grens genoemd in artikel 3.1.12, zesde lid, onder e, van de Beleidsregel. De Kansspelautoriteit verwijst naar randnummer 15 van het besluit voor de inhoud van dit gesprek. Hillside heeft na dit gesprek voldoende tijd gehad om de aanpassingen in haar werkwijze door te voeren en om eerder gebruikte benaderingen te corrigeren.

Onderdeel 4.2.1. Spelers genoemd in de voorgenomen aanwijzing

100. Hillside voert aan dat zij haar processen verder heeft verbeterd na het gesprek van 29 januari 2025, wat van toepassing is op alle nieuwe en bestaande spelers. Voorts merkt Hillside op dat, naar aanleiding van aanvullende guidance die de Kansspelautoriteit in maart 2025 aan alle vergunninghouders heeft verstrekt, zij nadere wijzigingen hebben doorgevoerd. Daarbij is besloten dat alle spelers die nog niet het bijgewerkte proces hadden doorlopen (dat zij na de bijeenkomst in 29 januari 2025 hebben ingevoerd), documentatie moeten overleggen om een verhoging van de NSG (netto-stortingsgrens) te verkrijgen.

Spelers i, ii, iii & vii

101. Hillside voert bij spelers i, ii, iii & vii aan, het inkomen te hebben vastgesteld op basis van een verklaring van de speler. Hillside merkt hierbij op dat de Kansspelautoriteit in haar beoordeling stelt dat Hillside de gegevens niet heeft geverifieerd met voldoende, correcte en verifieerbare informatie. Hillside wil benadrukken dat de verklaringen van de speler zijn beoordeeld en vergeleken met gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) of het LinkedIn-profiel van de speler. Volgens Hillside vereist de beleidsregel niet dat deze informatie wordt geverifieerd, maar alleen dat bij het onderzoek moet worden beoordeeld of het ‘aannemelijk’ is dat de speler de financiële gevolgen kan dragen. Aangezien de verklaringen van de spelers goed overeenkwamen met de gegevens van het CBS, werden deze als aannemelijk beschouwd.

102. Hillside benadrukt onder verwijzing naar de Wwft-leidraad dat aanvullende controles op het account zijn toegepast, waardoor automatisch een interne beoordeling plaats zou vinden indien de verliezen van de speler over een jaar meer dan 30% van het opgegeven, op jaarbasis berekende netto-inkomen bedragen. Op dat moment zou de speler financiële documentatie moeten overleggen.

Speler iv

103. Hillside voert aan dat zij op basis van de verklaring van de speler [NIET OPENBAAR] een mediaanwaarde van het bruto jaarinkomen hebben berekend van [NIET OPENBAAR] met een netto-inkomen van ongeveer [NIET OPENBAAR]. Uit zijn loonstrook bleek dat hij werkzaam was als [NIET OPENBAAR] en [NIET OPENBAAR] netto per maand verdiende. Hillside heeft een

maandelijkse netto-stortingsgrens van [NIET OPENBAAR] ingesteld, deze werd vastgesteld op iets minder dan 50% van het opgegeven netto-inkomen, afgerond naar beneden.

Speler vi, viii, ix, x en xi

104. Hillside stelt bij spelers vi, vii, ix, x en xi dat op basis van de verstrekte documentatie een op maat gemaakte maandelijkse netto-stortingsgrens aan de rekening werd toegevoegd van 45% tot 100%, waarbij de Wwft-leidraad als referentiepunt is gebruikt.

Speler xii

105. Hillside stelt bij speler xii dat, op basis van de verstrekte documentatie een op maat gemaakte maandelijkse netto-stortingsgrens van [NIET OPENBAAR] aan de rekening werd toegevoegd. Deze werd vastgesteld op 100% van het maandelijkse netto-inkomen. Hillside is het niet eens met de Kansspelautoriteit dat 103% van het maandelijks netto-inkomen is vastgesteld als netto-stortingsgrens.

106. Hillside stelt dat zij, gelet op hoe zij signalen registreert en analyseert met betrekking tot netto-stortingsgrenzen, artikel 4a(1) van de Wok niet heeft overtreden. Zij heeft aansluiting gezocht bij geldende regelgeving, met bijzondere nadruk op de Wwft-leidraad.

107. De Kansspelautoriteit merkt op dat Hillside aanvoert haar processen te hebben verbeterd voor alle nieuwe en bestaande spelers naar aanleiding van aanvullende guidance van de Kansspelautoriteit in maart 2025. Omdat de Kansspelautoriteit in maart geen guidance heeft gegeven aan de vergunninghouders, gaat de Kansspelautoriteit ervan uit dat Hillside hiermee het overzicht met de good and practices bedoelt van 4 februari 2025 (zie randnummer 16 van het besluit). Uit de steekproef is gebleken dat Hillside in maart 2025 door is gegaan met de werkwijze en dat zij niet met terugwerkende kracht haar werkwijze heeft aangepast voor bestaande spelers (zie randnummer 35 van het besluit).

108. Ten aanzien van spelers i, ii, iii en vii merkt de Kansspelautoriteit op dat een verklaring van de speler vergelijken met CBS-data of een LinkedIn-profiel onvoldoende is om aannemelijk te maken dat de speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag kan dragen. Een verklaring van een speler en open bronnen leveren geen informatie op die voldoende, correct en controleerbaar is met betrekking tot het inkomen van de specifieke individuele speler.

109. Een verklaring van een speler is afhankelijk van eerlijkheid en volledigheid. Juist spelers bij wie sprake is van signalen van onmatige deelname of risico's op kansspelverslaving zullen willen voorkomen dat hun gokgedrag wordt begrensd. Zonder verificatie aan de hand van objectieve bronnen kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat de opgegeven gegevens juist zijn. Open bronnen bieden hiervoor onvoldoende waarborging tegen verzwijging of manipulatie van gegevens. Daarnaast bevatten openbare bronnen meestal geen inzicht in werkelijke inkomsten maar geven zij een bandbreedte, waardoor een grote foutmarge aanwezig is.

110. Ten aanzien van de aanvullende controles die Hillside heeft ingesteld, merkt de Kansspelautoriteit op dat deze werkwijze niet is gericht op vroegtijdige onderkenning van signalen zoals bedoeld in artikel 15 Bwrvk. Hillside heeft daarmee nagelaten passende maatregelen en voorzieningen te treffen die nodig zijn om verslaving aan de door hen georganiseerde spelen zoveel mogelijk te voorkomen.[29]

[29] Op grond van artikel 4a van de Wok.

111. Ten aanzien van speler iv merkt de Kansspelautoriteit op dat Hillside het netto maandelijkse inkomen van de speler op basis van documentatie heeft vastgesteld op [NIET OPENBAAR]. Conform de Beleidsregel is er bij een bedrag van [NIET OPENBAAR] (30% van het vastgestelde netto inkomen) sprake van een signaal. Hillside is uitgegaan van iets minder dan 50% van het maandelijkse netto inkomen waardoor Hillside een netto-stortingsgrens heeft ingesteld van [NIET OPENBAAR]. De werkwijze van triangulatie zou ertoe hebben geleid dat het inkomen van de speler zou zijn vastgesteld op [NIET OPENBAAR] [30] waarvan 50% neerkomt op [NIET OPENBAAR].

112. De Kansspelautoriteit merkt op dat bij spelers vi, viii, ix, x en xi de Wwft-leidraad is gebruikt als referentiepunt om een netto-stortingsgrens in te stellen van meer dan 30% van het maandelijkse netto-inkomen. Van een professionele vergunninghouder mag worden verwacht dat zij kennis neemt van de verplichtingen die horen bij de zorgplicht en meer specifiek de draagkrachttoets en de werkwijze daarop aanpast. Daarnaast mag van een professionele vergunninghouder worden verwacht dat zij onderscheid kunnen maken tussen naleving van de zorgplicht en de verplichtingen die voortvloeien uit de Wwft. De Wwft is bedoeld om na te gaan of het aannemelijk is dat de financiële middelen op legale wijze zijn verkregen, dat is een ander doel dan de zorgplicht waarin vastgesteld moet worden of de speler zijn speelgedrag financieel kan dragen.

113. Door netto-stortingsgrenzen in te stellen van meer dan 30% van het maandelijkse netto-inkomen geeft Hillside onvoldoende adequate invulling en opvolging aan signalen dat spelers (mogelijk) de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet langer kunnen dragen.

114. Ten aanzien van speler xii merkt de Kansspelautoriteit op dat Hillside geen onderbouwing heeft gegeven over hoe zij het netto-inkomen van de speler hebben vastgesteld op [NIET OPENBAAR] per maand.

115. De Kansspelautoriteit heeft het netto-maandinkomen bepaald door de pensioenpremie en loonheffing in mindering te brengen op het brutoloon dat op de aangeleverde loonstrook van de speler staat, met een resultaat van [NIET OPENBAAR]. De door Hillside ingestelde netto-stortingsgrens van [NIET OPENBAAR] staat dan gelijk aan 103% van het netto-maandinkomen.

116. Ongeacht of gerekend wordt met [NIET OPENBAAR] of [NIET OPENBAAR] per maand, heeft Hillside een netto-stortingsgrens ingesteld van ruim meer dan 30% van het maandelijkse netto-inkomen. Hierdoor onderkent Hillside niet het signaal wanneer de speler meer dan 30% van zijn maandelijkse netto-inkomen aanwendt aan kansspelen.

Onderdeel 4.2.2. Recente situaties met spelers die ineffectiviteit *Good and Bad Practices* aanpak aantonen

117. Hillside voert vijf spelers aan waarbij volgens haar het opgegeven beroep en inkomen overeenkomt met de gegevens van het CBS. Op LinkedIn kan volgens Hillside worden bevestigd dat deze informatie klopt en dat het daarom aannemelijk is dat deze spelers een netto-stortingsgrens van meer dan € 700,- kunnen dragen zonder documentatie te verstrekken. Deze spelers hebben geen documentatie ingediend.

[30] Zie randnummer 104 van dit document.

118. Hillside heeft vijf vergelijkbare voorbeelden aangeleverd waarvan twee hieronder nader uiteen zijn gezet. Gelet op de grote overeenkomsten tussen de aangedragen voorbeelden volstaat de Kansspelautoriteit met de bespreking van deze twee voorbeelden.

Player ID: [NIET OPENBAAR]

119. Hillside voert aan dat deze speler informatie heeft verstrekt over zijn financiële situatie. Hij gaf aan een jaarinkomen van [NIET OPENBAAR] te hebben als [NIET OPENBAAR]. Deze informatie werd getoetst aan gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), die goed overeenkwamen met de verklaringen van de speler. Aangezien de verklaringen van de klant goed overeenkwamen met de gegevens van het CBS, werd dit als aannemelijk beschouwd.

120. Hillside stelt dat een website van het bedrijf bevestigt dat de speler inderdaad [NIET OPENBAAR] is, zoals hij heeft aangegeven.

121. Hillside stelt dat gezien de verklaringen van de klant over zijn financiële situatie, in combinatie met openbaar onderzoek en validatie aan de hand van de informatie van het CBS, het waarschijnlijk is dat deze speler zonder problemen een netto-stortingsgrens van meer dan € 700,- zou kunnen dragen zonder dat hij documentatie hoeft te verstrekken.

Player ID: [NIET OPENBAAR]

122. Hillside voert aan dat deze speler op 13 september 2025 de drempel van € 300,- bereikte, waardoor verdere stortingen voor die maand werden geblokkeerd. De speler gaf een jaarinkomen van [NIET OPENBAAR] op als [NIET OPENBAAR]. Deze informatie werd getoetst aan gegevens van het CBS, die goed overeenkwamen met de verklaringen van de speler. Aangezien de verklaringen van de klant goed overeenkwamen met de gegevens van het CBS, werd dit inderdaad als aannemelijk beschouwd.

123. Volgens Hillside ondersteunde het LinkedIn-profiel van de speler zijn verklaring.

124. Hillside stelt dat gezien de verklaringen van de klant over zijn financiële situatie, in combinatie met openbaar onderzoek en validatie aan de hand van de CBS, het waarschijnlijk is dat deze speler zonder problemen een netto-stortingsgrens van meer dan € 300,- zou kunnen dragen zonder dat hij documentatie hoeft te verstrekken.

125. Ten aanzien van de vijf aangeleverde voorbeelden merkt de Kansspelautoriteit op dat Hillside het inkomen van de spelers getoetst zou hebben aan gegevens van het CBS, maar dat een concrete verwijzing naar de vindplaats, bijvoorbeeld op de website van het CBS, ontbreekt. De Kansspelautoriteit heeft op de website van het CBS geen inkomensgegevens over specifieke beroepen kunnen achterhalen, alleen over beroepsgroepen en sectoren.

126. Daarnaast kan de range in het salaris binnen beroepsgroepen groot zijn. Afhankelijk van het aantal uren dat een persoon werkt, kan zijn salaris 100% verschillen (verschil tussen 16 en 32 uren werken per week bijvoorbeeld). Ook andere indicatoren zoals ervaringsjaren in het vak of opleidingsniveau kunnen een rol spelen bij de hoogte van het salaris. Ook kan het zijn dat iemand in een bepaalde sector werkt, maar een lager inkomen heeft dan het gemiddelde inkomen in de sector, zo verdient een secretarieel medewerker in de financiële sector doorgaans veel minder dan financieel specialisten in dezelfde sector. Het is niet duidelijk hoe Hillside om gaat met deze grote foutmarge bij het vaststellen van een inkomen op basis van openbare bronnen. Daardoor is deze informatie is niet voldoende, correct en controleerbaar en daarom niet voldoende om de draagkracht van de speler aannemelijk te maken.

127. Ten aanzien van speler [NIET OPENBAAR] merkt de Kansspelautoriteit op dat een website die bevestigt dat de speler [NIET OPENBAAR] is, geen informatie is die voldoende, correct en controleerbaar is om vast te stellen dat hij [NIET OPENBAAR] per jaar verdient als [NIET OPENBAAR]. Op basis van deze informatie is niet aannemelijk dat de speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag kan dragen.

128. Ten aanzien van speler [NIET OPENBAAR] merkt de Kansspelautoriteit op dat de speler een drempel van € 300,- heeft bereikt en dat het dus om een jongvolwassen speler gaat. Jongvolwassenen zijn een kwetsbare doelgroep die bijzondere aandacht verdienen (artikel 3.1.10, zesde lid van de Beleidsregel). Netto-stortingen verrichten van in totaal meer dan € 300,- als jongvolwassenen is een signaal dat de speler niet langer de financiële gevolgen van zijn speelgedrag kan dragen. Een verklaring van de speler in combinatie met gegevens van het CBS en LinkedIn is geen informatie die voldoende, correct en controleerbaar is om de draagkracht van de speler aannemelijk te maken.

129. In aanvulling op het bovenstaande merkt de Kansspelautoriteit op dat de speler een jaarinkomen opgeeft als [NIET OPENBAAR], wat ver boven het modaal inkomen in Nederland ligt. Daarnaast was volgens het CBS in 2024 het gemiddelde jaarinkomen in de sector [NIET OPENBAAR].[31] Een jongvolwassen speler die verklaart ver boven modaal en bijna tweemaal het gemiddelde in de sector te verdienen, vraagt om bijzondere aandacht bij het verifiëren van dit inkomen. Het ligt in de lijn van een risico gebaseerde aanpak om in dit soort gevallen niet te lichtzinnig met de bewijslast om te gaan en dus niet te eenvoudig de netto-stortingsgrens te verhogen.

Reactie op zienswijze subsidiair

130. De tekst volgens het voorgenomen besluit luidt: "c. Hillside maatregelen treft om te voorkomen dat al haar spelers in een kalendermaand meer netto kunnen storten dan 30% van het op basis van bewijsstukken vastgestelde netto-inkomen en, indien dit niet bekend is, maatregelen treft om te voorkomen dat spelers in een kalendermaand meer dan € 700,- netto kunnen storten (voor jongvolwassenen meer dan € 300,- netto)."

131. Hillside voert aan dat dit in strijd is met de Beleidsregel, in het bijzonder 3.1.13, tweede lid, onder a. In geval van overschrijding van de in artikel 3.1.12, zesde lid, onder e, genoemde grenzen dient de online aanbieder verdere stortingen te blokkeren voor de rest van de kalendermaand of totdat aannemelijk is dat de speler de financiële gevolgen van zijn speelgedrag kan dragen.

132. De betreffende passage refereert aan de eigen methode van Hillside om de inkomens van spelers en daar 30% van, te berekenen. Hillside heeft dat niet op adequate wijze gedaan met als gevolg dat deze spelers aanzienlijk meer geld konden vergokken dan zij zich konden veroorloven.

133. Netto-inkomens - zoals bedoeld in artikel 3.1.12, zesde lid, onder e, van de Beleidsregel - behoeven ook niet door de aanbieder berekend te worden, en kunnen in ieder geval niet berekend worden op basis van open bronnen, zoals LinkedIn. Een inkomen is altijd afhankelijk van meer factoren dan alleen een bepaalde functietitel of een sector waarin de speler werkzaam is. Denk

[31] https://www.cbs.nl/nl-nl/visualisaties/dashboard-arbeidsmarkt/ontwikkeling-cao-lonen/jaarloon-werknemers-per-bedrijfstak.

hierbij aan leeftijd, ervaring, af te dragen belastingen en premies, persoonlijke aftrekposten en dergelijke.

134. Als de berekening van het netto-inkomen niet deugdelijk of niet mogelijk is, kan niet volgehouden worden dat spelers de financiële gevolgen van hun speelgedrag kunnen dragen en komt vanzelf de netto-stortingsgrens van € 700,- resp. € 300,- naar voren.

135. Ter verduidelijking is punt c in het besluit aangepast, waardoor de tekst nu luidt: "c. Hillside ten aanzien van al haar spelers maatregelen treft om te voorkomen dat zij de financiële gevolgen van hun speelgedrag niet langer kunnen dragen, bijvoorbeeld doordat zij in een kalendermaand netto-stortingen kunnen doen na het overschrijden van 30% van het op basis van bewijsstukken vastgestelde netto-inkomen of, indien dit niet bekend is, maatregelen treft om te voorkomen dat spelers in een kalendermaand meer dan € 700,- netto kunnen storten (voor jongvolwassenen meer dan € 300,- netto) zonder dat op een adequate wijze wordt geïntervenieerd in dit speelgedrag."

***